

חַת־ת לַשַׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרִשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה א' דַּחַג הַסּוֹכּוֹת ט"ו תַּשְׁרִי, ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רַש"י

זֶהוּ הַחֶלֶק הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה.

מֹשֶׁה עָלָה לְהַר נָבוֹ, כְּפִי שֶׁה' הוֹרָה לוֹ. ה' הִרְאָה לוֹ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל מַה שְּׁיִקְרָה שָׁם לַיהוּדִים. "זוֹ הָאָרֶץ שֶׁהִבְטַחְתִּי לְאַבוֹת" אָמַר ה' לְמֹשֶׁה. "אֲנִי מֵרְשָׁה לָךְ לְהִתְבּוֹנֵן בָּהּ אֲבָל אֵינְךָ יָכוֹל לְהַפְנִס אֵלֶיהָ. תֹּאמַר לְאַבוֹת שְׁקִימְתִי אֶת הַבְּטַחְתִּי וְנִתְתִּי אֶת הָאָרֶץ לַיהוּדִים".

ה' נָטַל אֶת נַשְׁמָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּמִיתַת נְשִׁיקָה, כְּפִי שֶׁעָשָׂה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן. ה' קָבַר אֶת מֹשֶׁה בְּעַצְמוֹ עַל הַר נָבוֹ. ה' לֹא נָתַן לְאַף אֶחָד לְרְאוֹת אֶת מְקוֹם קְבוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

מֹשֶׁה הָיָה בֶּן 120 שָׁנָה כְּשֶׁהִסְתַּלַּק. בֵּינֵן שֶׁהָיָה צָדִיק, אֲפִלּוּ לְאַחַר פְּטִירָתוֹ גּוֹפּוֹ הִקְדוּשׁ לֹא הִשְׁתַּנָּה. כָּל הָאֲנָשִׁים הַתְּאֵבְלוּ עַל פְּטִירָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּמִשְׁךָ חֹדֶשׁ, בֵּינֵן שֶׁהִפְסִידוּ אֶת לְמוֹד הַתּוֹרָה אִתּוֹ. (כְּשֶׁאַהֲרֹן נִפְטָר, גַּם הַנָּשִׁים בָּכוּ בֵּינֵן שֶׁאַהֲרֹן הָיָה מְשַׁכֵּן שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ).

יְהוֹשֻׁעַ נִהְיָה הַמְּנַהֵיג שֶׁל הָעָם הַיְהוּדִי, וְהֵם שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ. וְעַם כָּל זֶה, "וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ ה' פְּנִיִם אֶל פְּנִיִם" וְהָיָה יָכוֹל לְדַבֵּר עִם ה', הָיָה לוֹ הָאֲמִץ לְלַכֵּת לְפָרְעֹה, הָיָה לוֹ הַחֹזֶק לְשִׂאת אֶת הַלּוּחֹת, הוּא חוֹלֵל הַרְבֵּה נְסִים לְעַם יִשְׂרָאֵל וְיֹתֵר מְכַל הוּא כָּל כֶּף אֶהֱבֶה אֶת הָעָם הַיְהוּדִי שֶׁהָיָה מוֹכֵן לְהַצִּיל אוֹתָם אֲפִלּוּ כְּשֶׁנֶּאֱלָץ לְשַׁבֵּר אֶת הַלּוּחֹת.

חֹזֶק חֹזֶק וְנִתְחַזַּק!

תְּהֵלִים / יוֹם ט"ו לְחֹדֶשׁ פְּרָקִים ע"ז- ע"ח

בְּפָרֶק ע"ח, יִשְׁנֹו פְּסוּק: "וַיִּקָּם עֲדוֹת בַּיַּעֲקֹב וְתוֹרָה שֶׁם בְּיִשְׂרָאֵל"- ה' הִכִּין אֶת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת עֲבוּר יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל בְּפָרֶק הַזֶּה מְסַפֵּר לָנוּ שֶׁזֶּה בְּמַטְרָה שֶׁהַתּוֹרָה תַּעֲבוּר מְדוּר לְדוּר לְתַמִּיד.

חסידות מלמדת אותנו שלכל אחד מהאבות הייתה תכונה שונה ומיוחדת שקשורה במיוחד אליו ואותה העביר הלאה ליהודים. הכח של יעקב, הוא התורה כיון שה' נתן ליעקב להקדיש את כל חייו ללמוד תורה, יעקב איש תם יושב אהלים, וממנו נתן הכח הזה לכל אחד ואחת מאתנו- בניו.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ב (ט"ו תשרי שנה פשוטה)

באגרת הבאה, סימן כ"ב, האדמו"ר הזקן כותב לחסידים, שאין זה ראוי לבוא ולבקש ברכות ועצות לדברים גשמיים מהרבי. הם צריכים לבוא לרבי רק ללמד תורה ולקבל עצות איד לשפר את עבודת ה' שלהם ולהתנהג כמו שיהודי חסיד צריך להתנהג.

בתורה מוצאים שרק הנביאים נתנו עצות לדברים גשמיים - כמו למשל שאול שבא לשמואל הנביא כדי שיעזר לו למצוא את האתונות שאבדו לאביו. אבל זה היה רק בגלל שהוא היה נביא.

לחכמים כמו הרבי, זה לא ראוי. לא מצאנו בגמרא שאנשים באים לחכמים לדברים גשמיים רק כדי ללמד תורה ולקבל הדרכה איד לעבוד את ה'.

עם כל זה בהתנועות, הרבי הרי"צ פעם אמר שחסידים צריכים לבקש גשמיים ביחידות. האדמו"ר הקודם אמר שישנה משמעות עמוקה יותר למה שכתוב באגרת ואי אפשר להבינה כפשוטה (מהספר של הרב יהודה חסידריק).

היום יום / ט"ו תשרי

זכרו: אם אתם מאפשרים לאדם אחר להשתמש בלולב ואתרוג בחג הסוכות, במיוחד ביום הראשון, יש לומר להם שזו "מתנה על מנת להחזיר" זה חשוב בגלל שצריך לקיים את מצוות ארבעת המינים על לולב ואתרוג ששייכים לאדם בעצמו.

הרבי הרש"ב אמר שאת ברכת שהחיינו מברכים כשאוחזים את הלולב והאתרוג בנפרד ולחבר אותם בסיום הברכה.

בהושענות, ישנם פסוקים מסויימים שאותם לא אמרים אלא רק בהושענא רבה.

במשך היום מברכים את ברכת "לישב בסכה" בקדוש, ולא מחכים עד לברכת המוציא. (מברכים לישב בסכה גם על יין ולא רק על המוציא ומזונות).

איד יודעים כיצד להתנהג בברכת כהנים? בגלל שהצמח צדק נהג להיות תחת הטלית של האדמו"ר הזקן, ראה את הנהגתו ומסר לנו. (למדנו זאת בחג השבועות).

ספר המצוות / מצוות עשה פ"ט, מצוות לא תעשה קמ"ה, קמ"ח

היום לומדים שלוש מצוות הנוגעות לאכילת קרבנות:

1. **מצוות עשה פ"ט** - מצוה לכהנים לאכול חלקים מסויימים של קרבנות, זה חלק מהמצוה של הקרבן.
2. **מצוות לא תעשה קמ"ה** - אסור לאכול קרבן חטאת או קרבן אשם מחוץ לבית המקדש וכל הקרבנות האחרים צריכים להאכל רק בירושלים.
3. **מצוות לא תעשה קמ"ח** - לכהן אסור לאכול בבורים מחוץ לירושלים.

רמב"ם / הלכות מעשה הקרבנות פרקים ז', ח', ט'

היום לומדים על סוגים מסויימים של קרבנות וכיצד מקריבים אותם:

פרק ז' - לומדים על הקרבת קרבן חטאת. יש שני סוגים. חלקם נאכלים וחלקם נשרפים כליל. קרבן חטאת מהסוג שנשרף, נשרף מחוץ לירושלים.

פרק ח' - אם דבר כלשהו נוגע בדם או בבשר של קרבן חטאת לפני שהזו את הדם על המזבח, צריך לרחוץ אותו. (זהו הקרבן היחיד שעושים זאת). לא משנה באיזה סיר משתמשים כדי לבשל את בשר החטאת (מהסוג שנאכל) צריך לרחוץ, או לשבר אם עשוי מחרס.

פרק ט' - הרמב"ם מלמד הלכות קרבן אשם וקרבן שלמים. בסיום הפרק הרמב"ם מזכיר את קרבן פסח.

זרכי החסידות / אושפיזין: אברהם אבינו והבעל שם טוב

מנהג לדבר על האשפיזין, אלו האורחים המיוחדים המגיעים בחג הסוכות.

כאשר האשפיזין מגיעים לסוכה מידי יום בחג הסוכות, הם מביאים איתם מתנה למארחים – כח מיחד.

האשפיזין הלילה הם אברהם אבינו והבעל שם טוב.

מעבודתם המיוחדת אנו שואבים כח להביא את הגאולה.

אברהם אבינו היה היהודי הראשון שהכיר בכך שה' הוא בורא העולם. בתקופתו, אף אחד מלבדו לא ידע זאת! זה היה מסתר, אולם אברהם אבינו ידע זאת.

אותה בעיה קיימת גם בגלות. קשה לזהות שה' הוא מנהיג העולם. אבל בכחות מאברהם, נוכל להביא את הגאולה שבה כולם למגדול ועד קטן ידעו ויבינו שה' הוא האלקים.

לקחת עולם כמו שיש היום, ולגרם לכלם להבין שה' הוא האלקים ובורא העולם, צריך נס. את הכח לנס הזה מקבלים מהבעל שם טוב.

ספורים רבים מספרים על הבעל שם טוב ועל המופתים שעשה ויש להם אפילו כנוי מיחד 'א בעלשמשק'ע מעשה/ הנהגה" – באפן ניסי מעל לגדרי הטבע. בכחו של הבעל שם טוב, נוכל לגרם לנסים להם זקוקים להבאת הגאולה.

(ראה שיחת יום א' דסוכות ה'תשנ"ב)

גאולה ומשיח / יישר כחך ששברת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בסיום הפרשה רש"י אומר שה' הודה למשה על כך ששבר את הלוחות – "יישר כחך ששברת". אבל משה רבנו שבר את הלוחות הרבה קודם בחמש, בפרשת כי תשא. מדוע ה' מודה לו כעת, בסיום החמש?

לפני הסתלקותו של משה רבנו, כאשר הוא עלה להר נבו, ה' הראה לו כל מה שעתידי לקרות עד ביאת המשיח.

משה רבנו יכל אז גם לראות כיצד העברה של חטא העגל והתשובה שבני ישראל עשו, הם כולם חלק מהתכנית של ה', תכנית שתשלם בביאת המשיח.

עבשיו שֶהֵבִין, ה' יִכַּל לְהוֹדוֹת לוֹ אֲפִילוּ עַל הַחֶלֶק הַקָּשָׁה הַזֶּה בַּגְּלוּת.
(רְאָה סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת ה'תשנ"ב עִמּוּד 430 הַעֲרָה 81)